בִּתּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל וּבְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הוֹדוּ

בָּעִיר אִיסְטַנְבּוּל הָיְתָה פַּעַם בַּצֹּרֶת קָשָׁה. כָּל הַמַּעְיָנוֹת וְהַבְּאֵרוֹת חָרְבוּ וְהָעָם נוֹתַר לְלֹא טִפַּת מַיִם. מַה לַּעֲשׂוֹת? צִוָּה הַמֶּלֶךְ עַל עוֹשֵׂי דְּבָרוֹ לִפְתֹּחַ אֶת אוֹצְרוֹת הַמַּיִם הַמַּלְכוּתִיִּים לִפְנֵי הַהֲמוֹנִים – כָּל הַצָּמֵא יָבוֹא וְיִמָּלֵא כְּלָיו לוֹ וּלְבֵיתוֹ. הִתְגּוֹדְדוּ כָּל הָעָם בַּחֲצַר הָאַרְמוֹן זֶה עִם דְּלִי וְזֶה עִם כַּד, זֶה עִם שְׁנֵי דְּוָדִים וְזֶה עִם אֶחָד – כָּל מִי שֶׁסָּבַל מִמְּצוּקַת הַמַּיִם, בָּא לִדְלוֹת מַיִם מִבְּאֵר הַמֶּלֶךְ. וְהַמְּהוּמָה גְּדוֹלָה: אֲנָשִׁים נֶאֱסָפִים, דּוֹחֲפִים וְנִדְחָפִים, רָבִים, צוֹעֲקִים, כָּל אֶחָד רוֹצֶה לְהַגִּיעַ רִאשׁוֹן וְלִשְׁאֹב מַיִם. שָׁמְעָה בַּת הַמֶּלֶךְ אֶת הַמְּהוּמָה וְאָמְרָה:

"אֲה, יְפִי! סוֹף סוֹף גַּם לִי יֵשׁ עֲבוֹדָה: לִצְפּוֹת בַּהֲמוֹנִים הַבָּאִים לִשְׁאֹב מַיִם."

לָבְשָׁה בַּת הַמֶּלֶךְ אֶת מִיטַב שִׂמְלוֹתֶיהָ, הִתְיַפְּתָה וְהִתְקַשְּׁטָה וְאַחַר כָּךְ יָשְׁבָה עַל אֶדֶן הַחַלּוֹן הָרָחָב, הִנִּיחָה לַכַּפָּר, וְהִתְבּוֹנְנָה בַּמִּתְרַחֵשׁ מִתַּחַת לְחַלּוֹנָהּ. הִסְתַּכְּלָה בַּת הַמֶּלֶךְ וְרָאֲתָה אֵיךְ הַכֹּל נִדְחָפִים וְרָבִים, אֶחָד צוֹרֵחַ, אַחֵר צוֹעֵק וְהַכֹּל מִתְחָרִים בֵּינֵיהֶם מִי יַגִּיעַ רִאשׁוֹן לַבְּאֵר וְיִשְׁאַב, כִּי הַצָּמָא גָּדוֹל.

לְפֶתַע צָדָה עֵינָהּ שֶׁל בַּת הַמֶּלֶךְ זְקֵנָה אַחַת, שֶׁעָמְדָה בַּתּוֹר וְנִשְׁאָה עִמָּהּ דּוּד גָּדוֹל, יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּנָּה עַצְמָהּ. בְּעָמָל רַב פִּלְּסָה לָהּ הַזְּקֵנָה אֶת דַּרְכָּהּ עַד שֶׁהִגִּיעָה סוֹף סוֹף לַבְּאֵר וּמִלְאָה אֶת הַדּוּד. אַךְ הַדּוּד גָּדוֹל וְכָבֵד, אֵיךְ תַּעְמִיס אוֹתוֹ הַמִּסְכֵּנָה עַל גַּבָּהּ? פָּנְתָה הַזְּקֵנָה לְאַחַד הָעוֹמְדִים

לְיָדָה:

"עֲשֵׂה לִי טוֹבָה, בָּחוּר, תֵּן יָד וַעֲזֹר לִי לְהַעְמִיס אֶת הַדּוּד עַל הַגַּב."

"מָה?" הֵשִׁיב הַבָּחוּר, "יְלָדַי גּוֹוְעִים בַּצָּמָא, מְחַכִּים שֶׁאָבִיא לָהֶם מַיִם. לְמִי יֵשׁ פְּנַאי לַעֲזֹר לָךְ!"

הִפְנְתָה הַזְּקֵנָה אֶת רֹאשָׁהּ לְצַד שֵׁנִי וְרָאֲתָה נַעֲרָה צְעִירָה, שֶׁבָּאָה לִשְׁאֹב מַיִם.

"שִׁתְחִי לִי, חֲמוּדָה. עֲשִׂי לִי טוֹבָה, תְּנִי לִי יָד וְעִזְרִי לִי לְהַעְמִיס אֶת הַדּוּד עַל גַּבִּי."

"מָה הִיא מְדַבֶּרֶת?" הֵשִׁיבָה הַיַּלְדָּה, "אִמִּי מְחַכָּה בַּבַּיִת לְמַיִם. הַתִּינוֹקוֹת בּוֹכִים לְמַיִם, אֵיךְ אֲנִי יְכוֹלָה לַעֲזֹר לָךְ?"

וְהַזְּקֵנָה פָּנְתָה לְכָל הַסּוֹבְבִים אוֹתָהּ, מִכֻּלָּם הִיא מְבַקֶּשֶׁת, אַךְ אִישׁ אֵינוֹ רוֹצֶה לְהוֹשִׁיט לָהּ עֶזְרָה. רָאֲתָה בַּת הַמֶּלֶךְ שֶׁאֵין מִי שֶׁיַּעֲזֹר לַמִּסְכֵּנָה, נִמְלָא לִבָּהּ רַחֲמִים וְהֶחְלִיטָה לְסַיֵּעַ לָהּ. נָעֲלָה בַּת הַמֶּלֶךְ אֶת הַקַּרְקַבִּים שֶׁלָּהּ וְעִם שִׁמְלַת הַפְּאֵר שֶׁלָּהּ יָרְדָה לָרְחוֹב, נִגְּשָׁה אֶל הַזְּקֵנָה וְאָמְרָה:

"בּוֹאִי, אִשָּׁה זְקֵנָה, אֲנִי אֶעֱזֹר לָךְ לְהַעְמִיס אֶת הַדּוּד עַל גַּבֵּךְ!"

נָשְׂאָה הַזְּקֵנָה אֶת מַבָּטָהּ וְהִכִּירָה, עַל פִּי הַתִּלְבֹּשֶׁת הַמְפֹאֶרֶת וְעַל פִּי קִרְבָתָהּ לְאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ, שֶׁזּוֹהִי בַּת הַמֶּלֶךְ בִּכְבוֹדָהּ וּבְעַצְמָהּ.

"תּוֹדָה רַבָּה לָךְ, גְּבִרְתִּי, בִּזְכוּת הַחֶסֶד הַזֶּה שֶׁאַתְּ גּוֹמֶלֶת לִי, אֲנִי מַאֲחֶלֶת לָךְ שֶׁתִּתְחַתְּנִי עִם בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַדּוּ, פֶּרַח־הַפְּרָחִים, הָעוֹטֶה שִׁבְעָה צְעִיפִים עַל פָּנָיו!"

"מָה?" שָׁאֲלָה בַּת הַמֶּלֶךְ, "שִׁתְחִי לִי, גְּבִרְתִּי, תּוֹאִילִי נָא לוֹמַר לִי שׁוּב. לֹא הֵבַנְתִּי מָה הַגְּבֶרֶת אָמְרָה."

"בִּזְכוּת הַחֶסֶד הַזֶּה שֶׁעָשִׂית עִמִּי," חָזְרָה הַזְּקֵנָה עַל דְּבָרֶיהָ, "עַל שֶׁעָזַרְתְּ לִי לְהַעְמִיס אֶת הַדּוּד עַל גַּבִּי, מִי יִתֵּן וְתִזְכִּי לְהִתְחַתֵּן עִם בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַדּוּ, פֶּרַח הַפְּרָחִים, אֲשֶׁר לוֹ שִׁבְעָה צְעִיפִים עַל הַפָּנִים!"

דַּי הָיָה בִּדְבָרִים אֵלּוּ, שֶׁיִּצְאוּ מִפִּיהָ שֶׁל הַזְּקֵנָה, כְּדֵי לְגָרֵם לָהּ, לְבַת הַמֶּלֶךְ, שֶׁתָּחוּשׁ כְּאִלּוּ בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדּוּ נִצָּב לְיָדָהּ, וְלִבָּהּ נִמְלָא אַהֲבָה אֵלָיו מִבְּלִי שֶׁתִּרְאֶה אוֹתוֹ כְּלָל.

שָׁבָה בַּת הַמֶּלֶךְ לָאַרְמוֹן, עָלְתָה לְחַדְרָהּ, פָּשְׁטָה אֶת שִׂמְלוֹתֶיהָ, שָׁכְבָה בְּמִטָּתָהּ וְכָל הַזְּמַן רַק מַחֲשָׁבָה אַחַת מְמַלְאָה אֶת לִבָּהּ וְאֵינָהּ מַרְפָּה: בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדּוּ.

הִגִּיעַ זְמַן הָאֲרוּחָה וּבַת הַמֶּלֶךְ מִתְמַהְמַהַת. שָׁלַח הַמֶּלֶךְ שָׁלִיחַ לִקְרֹא לָהּ:

"אֱמֹר לְבִתִּי שֶׁכְּבָר מְחַכִּים לָהּ לְיַד שֻׁלְחַן הַסְּעֻדָּה."

עָלָה הַשָּׁלִיחַ, הִשְׁתַּחֲוָה לִפְנֵי הַבַּת וְאָמַר לָהּ:

"הוֹד מַעֲלָתוֹ הַמֶּלֶךְ קוֹרֵא לָךְ לְשֻׁלְחַן הַסְּעֻדָּה."

"אֱמֹר לְהוֹד מַלְכוּתוֹ," הֵשִׁיבָה הַנְּסִיכָה, "שֶׁאֲנִי חָשָׁה בְּרַע."

הַמֶּלֶךְ הָיָה מֻדְאָג. מִהֵר לְסַיֵּם אֶת אֲרוּחָתוֹ וּמִיָּד עָלָה לִרְאוֹת מַה שְׁלוֹם בִּתּוֹ הָאֲהוּבָה.

"מַה לָּךְ, בִּתִּי?"

"שׁוּם דָּבָר," הֵשִׁיבָה לוֹ הַנְּסִיכָה, "אֲנִי חֻפֶּצָה לְהִתְחַתֵּן. עַד עַתָּה, אָבִי, לֹא אָמַרְתִּי לְךָ עַל כָּךְ דָּבָר, אֲבָל עַכְשָׁו אֲנִי רוֹצָה לְהִתְחַתֵּן. אֲנִי רוֹצָה לְהַנְשֵׂא לִבְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדּוּ!"

"בִּתִּי, מָה אַתְּ שָׂחָה? הֲלֹא זֶה דָּבָר שֶׁלֹּא יִתָּכֵן. בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדּוּ לֹא יִקַּח לוֹ לְאִשָּׁה סְתָם נְסִיכָה. הֲלֹא הוּא מִפְרָסָם בְּכָל קְצְוֵי תֵּבֵל. יָפְיוֹ לֹא יִתָּאֵר בְּמִלִּים. הוּא כָּל כָּךְ יָפֶה, עַד שֶׁכָּל מִי שֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ, מִתְעַלֶּפֶת מֵרֹב תִּשׁוּקָה אֵלָיו, וְעַל כֵּן הוּא מַסְתִּיר אֶת פָּנָיו מֵאֲחוֹרֵי שִׁבְעָה צְעִיפִים!"

"אַבָּא, כְּלוּם אֵינְךָ דּוֹרֵשׁ אֶת טוֹבָתִי? כְּתֹב לוֹ מִכְתָּב בִּזּוֹ הַלָּשׁוֹן: 'אֲנִי, מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל, מַצִּיעַ לְךָ כְּכָלָה אֶת בִּתִּי.' נַסֶּה, אַבָּא, וְכִי מָה אִכְפַּת לְךָ. מִנְּסָיוֹן לֹא תִּצְמַח כָּל רָעָה!"

כָּל כָּךְ בִּקְּשָׁה בַּת הַמֶּלֶךְ, כָּל כָּךְ הִפְצִירָה בּוֹ, עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲמֹד בִּפְנֵי תְּחִנּוֹתֶיהָ, אַף עַל פִּי שֶׁהָיָה בָּטוּחַ שֶׁבַּקָּשָׁתוֹ לֹא תֵּעָנֶה. בִּלֹּא רָצוֹן הִפְטִיר לְבַסּוֹף: "מִילָא,

אֲנַסֶּה. אֲמַלֵּא אֶת רְצוֹנָהּ שֶׁל בִּתִּי, שֶׁהִיא כֹּה יְקָרָה לִי.״

יָשַׁב הַמֶּלֶךְ, כָּתַב מִכְתָּב לִבְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדוּ וְהִצִּיעַ לוֹ אֶת בִּתּוֹ הַיָּפָה לְכַלָּה. עָבְרוּ הַיָּמִים וְהַמִּכְתָּב הִגִּיעַ לְיָדָיו שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ. קָרָא הַנָּסִיךְ אֶת הַמִּכְתָּב וְצָחַק. נָטַל נוֹצָה לְיָדוֹ וְכָתַב מִכְתַּב תְּשׁוּבָה:

״אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ, עִם מִכְתָּבִי זֶה אֲנִי שׁוֹלֵחַ לְךָ אוֹלַר זָהָב קָטָן מְשֻׁבָּץ יַהֲלוֹמִים. מְסֹר אוֹלָר זֶה לְבִתְּךָ וֶאֱמֹר לָהּ:

׳עֲלִי עַל מִשְׁכָּבֵךְ לָנוּחַ
וּבְזֶה הָאוֹלָר קַלְפִּי לָךְ תַּפּוּחַ
וְהַפְסִיקִי לַחֲלֹם עָלַי וּלְהֶאָנַח
כִּי מִכָּךְ כָּל תּוֹעֶלֶת לֹא תִּצְמַח׳

עָבְרוּ חֳלְפוּ הַיָּמִים, וּבַת הַמֶּלֶךְ שָׁאֲלָה אֶת אָבִיהָ:

״נוֹ, אַבָּא, הִגִּיעָה הַתְּשׁוּבָה?״

״עֲדַיִן לֹא.״

עוֹד שָׁבוּעַ חָלַף. ״אַבָּא, כְּבָר בָּאָה תְּשׁוּבָה?״

״עֲדַיִן לֹא, בִּתִּי.״

לְבַסּוֹף הִגִּיעַ מִכְתָּבוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ לִידֵי מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל. ׳חֲבָל,׳ חָשַׁב הַמֶּלֶךְ, ׳בִּתִּי כֹּה תִּצְטַעֵר לִשְׁמֹעַ אֶת הַתְּשׁוּבָה. אֵיךְ אוּכַל לְבַשֵּׂר לָהּ זֹאת?׳ אַךְ בַּת הַמֶּלֶךְ חָזְרָה וְשָׁאֲלָה בְּכָל יוֹם:

״הִגִּיעָה תְּשׁוּבָה?״

וּלְבַסּוֹף נֶאֱלַץ הַמֶּלֶךְ לְסַפֵּר לָהּ אֶת הָאֱמֶת:

״הִנֵּה, זוֹ הַמַּתָּנָה שֶׁשָּׁלַח לָךְ בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדוּ וְזֶה הַמִּכְתָּב שֶׁצֵּרַף. קִרְאִי בְּעַצְמֵךְ...״

לָקְחָה בַּת הַמֶּלֶךְ אֶת הַמִּכְתָּב וְהָאוֹלָר, עָלְתָה לְחַדְרָהּ וְהִתְחִילָה לִבְכּוֹת. נַפְשָׁהּ יוֹצֵאת אֶל בֶּן הַמֶּלֶךְ וְהוּא דּוֹחֶה אֶת פָּנֶיהָ. אֵיךְ תּוּכַל לְהַשִּׂיגוֹ?

חָלְפוּ הַיָּמִים, וְיוֹם אֶחָד אָמְרָה בַּת הַמֶּלֶךְ לְאָבִיהָ:

״אַבָּא, עוֹד לֹא אִבַּדְתִּי אֶת תִּקְוָתִי לְהַנְשֵׂא לַבָּחוּר הַזֶּה. עֲשֵׂה עִמִּי חֶסֶד וּכְתֹב מִכְתָּב נוֹסָף. כְּתֹב לוֹ שֶׁבִּתְּךָ

מִתְעַקֶּשֶׁת וְעוֹמֶדֶת עַל שֶׁלָּהּ: רְצוֹנָהּ לְהִנָּשֵׂא לִבְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַדּוּ!״

״בִּתִּי,״ הֵשִׁיב לָהּ הַמֶּלֶךְ, ״הֲרֵי זֹאת בּוּשָׁה. אֵיךְ אֶפְשָׁר שֶׁמֶּלֶךְ יִכְתֹּב שׁוּב, אַחֲרֵי שֶׁקִּבֵּל מִכְתַּב סֵרוּב? אֵיךְ אַתְּ מַרְשָׁה לְעַצְמֵךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי דָּבָר כָּזֶה?!״

אֲבָל הַבַּת כָּל כָּךְ הִפְצִירָה בּוֹ, כָּל כָּךְ בִּקְשָׁה, עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ לֹא הָיָה יָכוֹל עוֹד לְסָרֵב. יָשַׁב וְכָתַב לְבֶן הַמֶּלֶךְ מִכְתָּב:

״בִּתִּי קִבְּלָה אֶת הָאוֹלָר, אַךְ רְצוֹנָהּ עֲדַיִן נִשְׁאָר, לִהְיוֹת לְךָ לְכַלָּה!״

עָבַר הַזְּמַן וְהַמִּכְתָּב הִגִּיעַ לְיָדָיו שֶׁל הַנָּסִיךְ. קָרָא אוֹתוֹ וְאָמַר לְעַצְמוֹ: ׳מַה נָּשִׁיב לָהּ הַפַּעַם?׳ לָקַח הַנָּסִיךְ מַחְרֵזֶת חֲרוּזֵי עִנְבָּר, שָׁלַח אוֹתָהּ אֶל מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל וְאֶל הַמַּחְרֵזֶת צֵרַף מִכְתָּב:

״לְבִתְּךָ אֲנִי שׁוֹלֵחַ מַחְרֵזֶת מֵעִנְבָּר,
שֶׁי לַנְּסִיכָה שֶׁלְּבָהּ נִשְׁבַּר.
הַמַּחְרֵזֶת לְשַׁעֲשׁוּעַ וּמִשְׂחָק,
וְאוֹתִי מִזְּכִרוֹנָהּ שֶׁתִּמְחַק!״

הִגִּיעַ הַמִּכְתָּב לִידֵי מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל, הוּא פָּנָה אֶל בִּתּוֹ וְאָמַר לָהּ:

״בִּתִּי, אֵין בְּכָךְ תּוֹעֶלֶת. הִנֵּה כָּתַבְתִּי בִּשְׁבִילֵךְ מִכְתָּב נוֹסָף וְזוֹ הַתְּשׁוּבָה שֶׁקִּבַּלְתִּי. הַסִּיחִי דַּעְתֵּךְ מִמֶּנּוּ, כִּי שׁוּם דָּבָר טוֹב לֹא יִצְמַח מִכָּךְ!״

״אַבָּא,״ הֵשִׁיבָה בַּת הַמֶּלֶךְ, ״אִם אַתָּה אוֹהֵב אוֹתִי, מַלֵּא אֶת בַּקָּשָׁתִי, כִּי אִם לֹא אֶזְכֶּה בְּיָדוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ אָמוּת מֵאַהֲבָה. אָנָּא מִמְּךָ, הַכְנֵס אוֹתִי לְתוֹךְ תֵּבָה, תֵּבָה שֶׁמִּשְׁקָלָהּ מוּעָט וְשָׁוְיָהּ רַב, הָבֵא אֶת הַתֵּבָה לַשּׁוּק וְהַכְרֵז עָלַי כְּמוֹ שֶׁמַּכְרִיזִים הַסּוֹחֲרִים בְּטוּרְקִית: ׳אָלַאן דַּה פִישְׁמַאן, סָאטַאן דַּה פִישְׁמַאן!׳ – ׳מִתְחֶרֶט הַקּוֹנֶה, מִתְחֶרֶט הַמּוֹכֵר, לִידֵי מִי לְבַסּוֹף הַסְּחוֹרָה תִּמָּסֵר?׳ וְכָל מְחִיר שֶׁיַּצִּיעוּ לְךָ בְּעַד הַתֵּבָה וּתְכוּלָתָהּ, תַּסְכִּים לוֹ. שֶׁמַּזָּלִי יִשָּׂא אוֹתִי וּלְאָן שֶׁאַגִּיעַ

אַגִּיעַ!״

״בִּתִּי, אֵיךְ תּוּכְלִי אַחֲרֵי חַיֵּי הַמְּלָכִים שֶׁהִתְרַגַּלְתְּ אֲלֵיהֶם בָּאַרְמוֹן, לְהִקָּלַע סְתָם כָּךְ לָעוֹלָם, לְמָקוֹם לֹא יָדוּעַ?״

״אַבָּא, עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר בִּקַּשְׁתִּי, אַחֶרֶת אֶגְוַע וְאָמוּת לְנֶגֶד עֵינֶיךָ!״

נִסָּה הָאָב לְשַׁדֵּל אֶת בִּתּוֹ וּלְהָנִיא אוֹתָהּ מִכַּוָּנוֹתֶיהָ, אַךְ לַשָּׁוְא. הַבַּת הִתְעַקְּשָׁה וְהַמֶּלֶךְ נִכְנַע לָהּ. לָקַח תֵּבָה מְפֹאֶרֶת, הִכְנִיס לְתוֹכָהּ אֶת הַנְּסִיכָה, צִיֵּד אוֹתָהּ בְּכָל טוּב, שְׂמָלוֹת וְתַכְשִׁיטִים, סָגַר אֶת הַמִּכְסֶה, הֵבִיאָהּ אֶל הַשּׁוּק וְהִתְחִיל מַכְרִיז:

״אָלָן דַה פִישְׁמָאן, סָאטָאן דַה פִישְׁמָאן! – הַקּוֹנֶה מִתְחָרֵט, מִתְחָרֵט גַּם הַמּוֹכֵר, לִידֵי מִי לְבַסּוֹף הַסְּחוֹרָה תִּמָּסֵר?״

עָבַר שָׁם עָשִׁיר אֶחָד, רָאָה אֶת הַתֵּבָה וְאָמַר לְעַצְמוֹ:

׳אֶקְנֶה אֶת הַתֵּבָה, מָה אִכְפַּת לִי? מַה שֶּׁיֵּצֵא מִמֶּנָּה יֵצֵא, אָבִיא הַפְתָּעָה לְאִשְׁתִּי!׳

קָנָה הֶעָשִׁיר אֶת הַתֵּבָה, שִׁלֵּם אֶת תְּמוּרָתָהּ וְלָקַח אוֹתָהּ לְבֵיתוֹ. כַּאֲשֶׁר הִגִּיעַ לְבֵיתוֹ קָרָא לְאִשְׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ:

״הֵבֵאתִי לָךְ הַפְתָּעָה – תֵּבָה. מַה יֵּשׁ בְּתוֹכָהּ אֵינִי יוֹדֵעַ. אִם יֵצֵא מִמֶּנָּה דָּבָר טוֹב – זֶה מַזָּלֵנוּ, וְאִם יֵצֵא דָּבָר רַע – גַּם זֶה מַזָּלֵנוּ!״

וּבַת הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ הַתֵּבָה שָׁמְעָה כָּל זֹאת וְהֵבִינָה שֶׁנִּתְגַּלְגְּלָה לְבֵית עֲשִׁירִים. מֵהֵרָה וְלָבְשָׁה בִּגְדֵי מְשָׁרֶתֶת, קָשְׁרָה סִנָּר סְבִיב מָתְנֶיהָ וְשָׁבִיס לְרֹאשָׁהּ, וּכְשֶׁפָּתְחוּ הֶעָשִׁיר וְאִשְׁתּוֹ אֶת הַתֵּבָה רָאוּ בְּתוֹכָהּ בַּחוּרָה – מְשָׁרֶתֶת.

״הַפְלָא וָפְלָא!״ אָמְרָה הָאִשָּׁה, ״הַדִּירָה לְמַעְלָה, כְּבָר מִזְּמַן צָרִיךְ הָיָה לְנַקּוֹתָהּ וְלִשְׁטֹף אֶת רִצְפּוֹתֶיהָ וְהִנֵּה נִשְׁלְחָה אֵלֵינוּ עוֹזֶרֶת. זֶה בְּדִיּוּק הַדָּבָר שֶׁאָנוּ זְקוּקִים לוֹ. מַהֵר! מִכְיָן שֶׁזֶּה מַה שֶּׁיָּצָא מִן הַתֵּבָה, נִשְׁלַח אוֹתָהּ לַדִּירָה לְמַעְלָה שֶׁתְּנַקֶּה, תְּטַאטֵא וְתִשְׁטֹף.״

שָׁלְחָה בַּעֲלַת הַבַּיִת אֶת הַמְשָׁרֶתֶת הַחֲדָשָׁה לְמַעְלָה. בַּת הַמֶּלֶךְ – אֵין הִיא רְגִילָה לֶאֱחֹז מַטְאֲטֵא בְּיָדָהּ, מֵעוֹלָם לֹא שָׁטְפָה רְצָפוֹת. עָלְתָה לְמַעְלָה וְרָאֲתָה שָׁם כֶּרֶסָּה, הִתְיַשְּׁבָה בְּתוֹכָהּ. רָאֲתָה סִיגָּרִיּוֹת מֻנָּחוֹת עַל הַשִּׁדָּה, לָקְחָה סִיגָּרִיָּה, הִתְחִילָה לְעַשֵּׁן וְאָמְרָה: "אֵיזֶה יֹפִי!"

בֵּינְתַיִם אָמְרָה בַּעֲלַת הַבַּיִת לְעַצְמָהּ: 'אֱלֹהִי וְאֵרְאֶה מַה כְּבָר הִסְפִּיקָה הַמְשָׁרֶתֶת הַחֲדָשָׁה לַעֲשׂוֹת.' עָלְתָה לְמַעְלָה, פָּתְחָה אֶת הַדֶּלֶת – חָשְׁכוּ עֵינֶיהָ: הָעוֹזֶרֶת הַחֲדָשָׁה יוֹשֶׁבֶת בַּכֶּרֶסָּה, רֶגֶל עַל רֶגֶל וּבְיָדָהּ סִיגָּרִיָּה.

"אֱלֹהִים אַדִּירִים, כֹּה יָאִיר לִי מַזָּלִי! זֹאת עוֹזֶרֶת זוֹ? חֶבֶל עַל הַכֶּסֶף שֶׁשִּׁלַּם בַּעַל הַבַּיִת. עוֹזֶרֶת זוֹ אֵין בָּהּ תּוֹעֶלֶת כְּלָל. הִיא רְאוּיָה רַק לָשֶׁבֶת עִם הַבַּת הַתְּמְהוֹנִית שֶׁיֵּשׁ לִי. נָשִׂים אוֹתָן זוֹ לְיַד זוֹ."

נָטְלָה אוֹתָהּ בְּיָדָהּ וְאָמְרָה: "קָדִימָה, בּוֹאִי אִתִּי, נֶלֶךְ."

לָקְחָה אוֹתָהּ וְהֵבִיאָה אוֹתָהּ לְצָרִיף בּוֹדֵד בֶּחָצֵר, שֶׁבּוֹ שִׁכְּנָה אֶת בִּתָּהּ הַתְּמְהוֹנִית. בַּת זוֹ, שִׁכְלָהּ נִטַּל מִמֶּנָּה, כָּל הַיּוֹם יוֹשֶׁבֶת בְּחַדְרָהּ וּמַבָּטָהּ בּוֹהֶה, תָּקוּעַ בִּנְקֻדָּה אַחַת בֶּחָלָל, אֵינָהּ מְדַבֶּרֶת וְאֵינָהּ מְגִיבָה.

יָשְׁבָה בַּת הַמֶּלֶךְ הַמְחֻפֶּשֶׁת לְעוֹזֶרֶת לְצִדָּהּ שֶׁל בַּת הֶעָשִׁיר וְהִתְבּוֹנְנָה בָּהּ: מַה קָּרָה לַבַּחוּרָה הַזֹּאת? מַדּוּעַ אֵינָהּ מְדַבֶּרֶת וְאֵינָהּ מָשָׁה מִמְּקוֹמָהּ וּמַבָּטָהּ תָּקוּעַ בִּנְקֻדָּה אַחַת?

יָרַד הַלַּיְלָה וּבַת הַמֶּלֶךְ רָאֲתָה שֶׁמְּמוּל, הַרְחֵק הַרְחֵק בִּנְקֻדָּה בָּהּ קְבוּעָה עֵינָהּ שֶׁל הַנַּעֲרָה, נִדְלַק אוֹר קָטָן. יָצְאָה בַּת הַמֶּלֶךְ מִן הַצְּרִיף וְהִתְחִילָה לָלֶכֶת בְּכִוּוּן הָאוֹר. כְּכָל שֶׁהִתְקָרְבָה גָּדַל הָאוֹר. אָמְרָה הַנְּסִיכָה לְעַצְמָהּ: 'אֲנִי מֻכְרָחָה לְהַגִּיעַ לְמָקוֹר הָאוֹר וְלִרְאוֹת מַהוּ הַדָּבָר שֶׁלּוֹכֵד כָּל הַזְּמַן אֶת מַבָּטָהּ שֶׁל הַבַּת הַזֹּאת. בְּוַדַּאי יֵשׁ בָּזֶה מַשֶּׁהוּ.' הִמְשִׁיכָה לָלֶכֶת עַד שֶׁהִגִּיעָה לִמְעָרָה וּבְתוֹךְ הַמְּעָרָה נִצְּבוּ בַּחוּרִים אֲחָדִים לְיַד הַמְּדוּרָה. עַל הַמְּדוּרָה הָיָה שָׁפוּת סִיר וְהֵם בָּחֲשׁוּ לְלֹא הֶרֶף אֶת תָּכְנוֹ, בָּחֲשׁוּ וְלָחֲשׁוּ.

נִגְּשָׁה אֲלֵיהֶם בַּת הַמֶּלֶךְ וְשָׁאֲלָה: "מָה אַתֶּם עוֹשִׂים כָּאן?"
"מָה אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים? אֵין זֶה מְעַנְיֵן! מָה אַתְּ מְחַפֶּשֶׂת פֹּה?"

הֵשִׁיבָה לָהֶם בַּת הַמֶּלֶךְ: "אִבַּדְתִּי אֶת דַּרְכִּי וְרָאִיתִי אוֹר מֵרָחוֹק. הָלַכְתִּי לְכִוּוּן הָאוֹר וְהִגַּעְתִּי לְכָאן. סַפְּרוּ לִי מָה אַתֶּם עוֹשִׂים?"

"יֵשׁ פֹּה בָּעִיר גִּבּוֹר אֶחָד," הֵשִׁיבוּ לָהּ, "וְלוֹ בַּת יְחִידָה. אֶחָד מֵאִתָּנוּ בִּקֵּשׁ אֶת יָדָהּ שֶׁל בַּת הַגִּבּוֹר, אַךְ הוּא לֹא מוּכָן לְהַשִּׂיא אֶת בִּתּוֹ לְאָדָם פָּשׁוּט. אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהִתְנַקֵּם בּוֹ, אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים כָּאן כִּשָּׁפִים כְּדֵי שֶׁתִּשְׁתַּבֵּשׁ בֵּינָתָהּ שֶׁל בַּת הַגִּבּוֹר."

"זֶה פֶּשֶׁר הַסִּיר הַשָּׁפוּת עַל הָאֵשׁ?" אָמְרָה בַּת הַמֶּלֶךְ, "אִם כָּךְ, דְּעוּ שֶׁגְּרַמְתֶּם לְבַת הֶעָשִׁיר כְּבָר מַסְפִּיק רָעָה. הוֹרֶיהָ חוֹשְׁבִים שֶׁהִיא יָצְאָה מִדַּעְתָּהּ. הֵם מַחֲזִיקִים אוֹתָהּ בְּצְרִיף קָטָן. רְאוּ נָא, בַּחוּרִים, יֵשׁ לִי עֵצָה טוֹבָה מִזּוֹ. מִי הוּא זֶה שֶׁרוֹצֶה לָשֵׂאת אֶת בַּת הַגִּבּוֹר לְאִשָּׁה?"

יָצָא אֶחָד מֵהֶם וְאָמַר: "אֲנִי."

"רְאֵה," אָמְרָה לוֹ בַּת הַמֶּלֶךְ, "אֲנִי אַפְצִיר בְּאָבִיהָ שֶׁל הַנַּעֲרָה, שֶׁיִּתֵּן לְךָ אֶת בִּתּוֹ לְאִשָּׁה, וְאַתֶּם שִׁפְכוּ אֶת הַסִּיר, כַּבּוּ אֶת הָאֵשׁ וְהַפְסִיקוּ אֶת מַעֲשֵׂי הַכִּשּׁוּף."

"לֹא. זֶה לֹא יִתָּכֵן," הֵשִׁיבוּ לָהּ.

"אֲנִי מַבְטִיחָה לָכֶם שֶׁאַצְלִיחַ לְשַׁכְנֵעַ אֶת אָבִיהָ. כְּדַאי לָכֶם לְנַסּוֹת. תּוּכְלוּ תָּמִיד לְהַדְלִיק שׁוּב אֶת הָאֵשׁ וּלְהַמְשִׁיךְ בְּכִשָּׁפִים."

דִּבְּרָה בַּת הַמֶּלֶךְ עַל לִבָּם עַד שֶׁהִצְלִיחָה לְשַׁכְנְעָם. שָׁפְכוּ הַבַּחוּרִים אֶת תֹּכֶן הַסִּיר וְכִבּוּ אֶת הָאֵשׁ.

הַנַּעֲרָה, כָּל זְמַן שֶׁהָיְתָה תַּחַת הַשְׁפָּעַת הַכִּשָּׁפִים הִתְנַהֲגָה כְּמִשֻּׁגַּעַת, לֹא דִּבְּרָה אֶלָּא רַק צָעֲקָה וְיִלְלָה; לֹא יָשְׁנָה, רַק נִמְנְמָה בְּעֵינַיִם פְּקוּחוֹת וּמַבָּטָהּ נָעוּץ תָּמִיד בִּנְקֻדָּה אַחַת. אֲבָל בָּרֶגַע שֶׁחָדְלוּ מַעֲשֵׂי הַכִּשָּׁפִים, נֶעְצְמוּ עֵינֶיהָ וְהִיא

שָׁקְעָה בְּשִׁנָּה שְׁלֵוָה.

חָזְרָה בַּת הַמֶּלֶךְ לַבַּקְתָּה, שָׁכְבָה לְיַד בַּת הֶעָשִׁיר וְנִרְדְּמָה. הוֹרֶיהָ שֶׁל הַנַּעֲרָה הָיוּ רְגִילִים לִשְׁמֹעַ כָּל לַיְלָה אֶת בִּתָּם הַמְשֻׁגַּעַת צוֹעֶקֶת וּמְיַלֶּלֶת, וְהִנֵּה הַלַּיְלָה אֵין הֵם שׁוֹמְעִים שׁוּם צְעָקוֹת.

"אוּלַי קָרָה מַשֶּׁהוּ? אוּלַי הַמְשֻׁרֶתֶת הַחֲדָשָׁה עָשְׂתָה לָהּ מַשֶּׁהוּ? מֻכְרָחִים לִרְאוֹת, הֲרֵי זֹאת בִּתֵּנוּ."

נִגְּשׁוּ הַהוֹרִים לַצְּרִיף וְהִנֵּה שְׁתֵּי הַבְּחוּרוֹת יְשֵׁנוֹת בְּשַׁלְוָה זוֹ לְצַד זוֹ. הֵעִירוּ אֶת בַּת הַמֶּלֶךְ וְשָׁאֲלוּ אוֹתָהּ:

"מַה זֶּה, מַה קָּרָה כָּאן. בִּתֵּנוּ הָיְתָה רְגִילָה לִצְעֹק כָּל לַיְלָה וְעַכְשָׁו הִיא יְשֵׁנָה כִּתִינֹקֶת. אֵיךְ קָרָה הַדָּבָר?"

אָמְרָה לָהֶם בַּת הַמֶּלֶךְ: "הַאִם לֹא בִּקֵּשׁ מִישֶׁהוּ אֶת יָדָהּ שֶׁל בִּתְּכֶם לִפְנֵי שֶׁהָפְכָה לְמְשֻׁגַּעַת?"

"כֵּן," הֵשִׁיבוּ הַהוֹרִים, "אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא הִסְכַּמְנוּ לַשִּׁדּוּךְ. חָשַׁבְנוּ שֶׁהוּא אֵינוֹ מַתְאִים לָהּ, הוּא בָּחוּר פָּשׁוּט וְלֹא כֵּסֶף."

"אִם מְעֻנְיָנִים אַתֶּם בְּטוֹבָתָהּ שֶׁל בִּתְּכֶם, אָמְרָה בַּת הַמֶּלֶךְ, "עֲלֵיכֶם לְהַסְכִּים לְהַשִּׂיאָהּ לְאוֹתוֹ בָּחוּר. אִם תִּתְחַתֵּן בִּתְּכֶם עִם הַבָּחוּר, הִיא תַּחֲלִים וְתָשׁוּב לְדַעְתָּהּ."

לַמָּחֳרָת בַּבֹּקֶר נוֹכְחוּ הַהוֹרִים לָדַעַת כִּי הַצֶּדֶק עִמָּהּ. שִׁכְלָהּ שֶׁל בִּתָּם חָזַר אֵלֶיהָ וְשׁוּב לֹא הִתְנַהֲגָה כִּמְשֻׁגַּעַת. אָמְרוּ אִמָּהּ וְאָבִיהָ:

"מוּטָב שֶׁנַּשִּׂיא אוֹתָהּ לְאוֹתוֹ בָּחוּר פָּשׁוּט וְנַעֲזֹר לוֹ לְהַגִּיעַ לְמַצָּבֵנוּ מֵאֲשֶׁר שֶׁתִּשָּׁאֵר בְּמַצָּבָהּ זֶה, חַסְרַת דַּעַת."

הִשִּׂיאוּ הַהוֹרִים אֶת בִּתָּם לְאוֹתוֹ בָּחוּר, וּלְבַת הַמֶּלֶךְ אָמְרוּ:

"אַתְּ הִצַּלְתְּ אֶת בִּתֵּנוּ, לָכֵן רְאוּיָה אַתְּ, שֶׁנְּאַמֵּץ אוֹתָךְ לְבַת וְנַמְלֵא אֶת כָּל מִשְׁאֲלוֹתַיִךְ. אִמְרִי מָה רְצוֹנֵךְ? אֵיךְ נוּכַל לִגְמֹל לָךְ עַל עֶזְרָתֵךְ?"

"אִם רְצוֹנְכֶם לִגְמֹל לִי," הֵשִׁיבָה בַּת הַמֶּלֶךְ, "הַכְנִיסוּ

אוֹתִי לַתֵּבָה שֶׁבְּתוֹכָהּ הִגַּעְתִּי לְכָאן, הֲבִיאוּ אוֹתָהּ לַשּׁוּק וְהַכְרִיזוּ עָלֶיהָ שׁוּב: "אָלָן דַּה פִישְׁמָן, סָטָן דַּה פִישְׁמָן! – הַקּוֹנֶה מִתְחָרֵט, מִתְחָרֵט גַּם הַמּוֹכֵר, לִידֵי מִי לְבַסּוֹף הַסְּחוֹרָה תִּמָּסֵר?"

עָשָׂה בַּעַל־הַבַּיִת כְּבַקָּשָׁתָהּ וְהֵבִיא אֶת הַתֵּבָה לַשּׁוּק לִמְכִירָה. הַפַּעַם נִמְכְּרָה הַתֵּבָה לַאֲחוֹתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדוּ. כַּאֲשֶׁר שָׁמְעָה בַּת הַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ הַתֵּבָה לְאָן נָשָׂא אוֹתָהּ גּוֹרָלָהּ, מְהֵרָה וְלָבְשָׁה שִׂמְלַת פְּאֵר כַּיָּאוּת לְבַת מֶלֶךְ. הִתְקַשְּׁטָה וְהִתַּיְּפְתָה וְעָנְדָה אֶת תַּכְשִׁיטֶיהָ כְּדֵי לְהַפְתִּיעַ אֶת הַקּוֹנֶה. בֵּינְתַיִם הֶעֱלוּ הַמְשָׂרְתִים אֶת הַתֵּבָה לְחַדְרָהּ שֶׁל בַּעֲלַת־הַבַּיִת וּכְשֶׁזּוֹ פָּתְחָה אֶת הַתֵּבָה, מָה רָאוּ עֵינֶיהָ? הַפְלָא וָפֶלֶא, נַעֲרָה יְפֵהפִיָּה, יְפַת־תֹּאַר וִיפַת־מַרְאֶה.

"הֲרֵי זֶה פֶּלֶא עַל כָּל פֶּלֶא," אָמְרָה, "בָּרוּךְ שְׁמוֹ, שֶׁחָלַק מִכְבוֹדוֹ לְבָשָׂר וָדָם. זוֹהִי נַעֲרָה שֶׁאֵין כָּמוֹהָ לְיֹפִי. הִיא רְאוּיָה לְהִנָּשֵׂא לְבֶן אָחִי, פֶּרַח הַפְּרָחִים, בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדוּ הָעוֹטֶה שִׁבְעָה צְעִיפִים עַל פָּנָיו!"

כְּשֶׁשָּׁמְעָה זֹאת בִּתּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל רָחַב לִבָּהּ מִשִּׂמְחָה. הִנֵּה הִגִּיעָה סוֹף סוֹף לְמַטָּרָתָהּ. יָצְאָה הַנְּסִיכָה מִן הַתֵּבָה, וַאֲחוֹתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדוּ אָמְרָה לָהּ:

"רְאִי, אֵינֶנִּי יוֹדַעַת מִי אַתְּ וּמֵאַיִן בָּאת, אַךְ אַתְּ כָּל כָּךְ מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינַי, עַד כִּי אֲנִי רוֹצָה לְשַׁדֵּךְ אוֹתָךְ לְבֶן אָחִי. אֲבָל בֶּן אָחִי הוּא בַּעַל גַּאֲוָה וְיָפְיוֹ רַב. עָלֵינוּ לִפְעֹל בְּעָרְמָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְרַב לִשְׂאֹתֵךְ וְיַחְשֹׁב שֶׁהַכֹּל אֵרַע בְּמִקְרֶה, בְּיָזְמָתוֹ הוּא. עָלֵינוּ לִגְרֹם שֶׁיִּתְאַהֵב בָּךְ. רְאִי מַה נַּעֲשֶׂה:

בְּקָרוֹב יַגִּיעַ הֶחָג וְהוּא יָבוֹא לְבֵיתוֹ כְּדֵי לְבַקְּרֵנִי. אַתְּ תִּלְבְּשִׁי בִּגְדֵי מְשָׁרֶתֶת, וּכְשֶׁאַקַּבֵּל אֶת פָּנָיו תָּבוֹאִי עִם מַגָּשׁ הָרִבָּה וְהַמַּשְׁקֶה. כַּאֲשֶׁר תּוֹשִׁיטִי אֶת הַמַּגָּשׁ, לְהַגִּישׁ אֶת הָרִבָּה, עֲשִׂי עַצְמֵךְ כְּאִלּוּ מָעַדְתְּ וְשִׁבְּרִי אֶת הַכּוֹס. אֲנִי אַתְחִיל לִצְעֹק עָלַיִךְ וְאָז נִרְאֶה מַה יִּקְרֶה: אִם יֵצֵא בֶּן אָחִי לְהַגָּנָתֵךְ, אוֹת הוּא שֶׁמָּצְאָה חֵן בְּעֵינָיו וְנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

בַּתָּכְנִית; אַךְ אִם לֹא יָגֵן עָלַיִךְ, כַּנִּרְאֶה, לֹא נוֹעַדְתְּ לוֹ וְאָז לֹא נֶאֱמַר דָּבָר.״

״בְּסֵדֶר גָּמוּר.״ הִסְכִּימָה הַנְּסִיכָה.

הֶחָג הָלַךְ וְהִתְקָרֵב. נִשְׁלְמוּ כָּל הַהֲכָנוֹת לְבוֹאוֹ שֶׁל הַנְּסִיךְ, וַאֲחוֹתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַדּוּ אָמְרָה לְבַת הַמֶּלֶךְ: ״כַּאֲשֶׁר יִתְקָרֵב הַנָּסִיךְ אֶל הַבַּיִת וְיִמָּצֵא בְּתוֹךְ שְׁמִיעָה, תִּגְּשִׁי אֲלַי וְתַגִּידִי בְּקוֹל רָם: ׳גִּבְרְתִּי, הַצִּפֳּרִים מְזַמְּרוֹת, הַמַּעְיָנוֹת מְפַכִּים וְהַשּׁוֹשַׁנִּים מְמַלְאוֹת בְּבָשְׂמָן אֶת הָאֲוִיר, כִּי בְּנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַדּוּ, פֶּרַח הַפְּרָחִים, עִם צְעִיפִים שִׁבְעָה עַל הַפָּנִים, קָרֵב וּבָא!׳״

הַנְּסִיכָה שִׁנְּנָה הֵיטֵב אֶת הַדְּבָרִים, וּכְשֶׁהִגִּיעַ יוֹם הֶחָג הִתְיַפְּתָה וְלָבְשָׁה אֶת מֵיטַב שִׂמְלוֹתֶיהָ, עָמְדָה בְּפֶתַח הַבַּיִת כְּעוֹזֶרֶת וְהִכְרִיזָה עַל בּוֹאוֹ שֶׁל הַנָּסִיךְ, בְּדִיּוּק כְּמוֹ שֶׁהוֹרְתָה לָהּ בַּעֲלַת הַבַּיִת.

בֶּן הַמֶּלֶךְ נִכְנַס לַבַּיִת, הִתְיַשֵּׁב עַל הַסַּפָּה וְהֵרִים צָעִיף אַחַר צָעִיף, עַד שֶׁהֵסִיר אֶת כָּל הַצְּעִיפִים, וּבַת הַמֶּלֶךְ נוֹכְחָה לָדַעַת כִּי אָכֵן לֹא הִפְרִיזוּ כְּלָל בְּיָפְיוֹ. יְפֵי תָּאָרוֹ עָלָה עַל מַה שֶּׁחָזְתָה בּוֹ עַד אָז בִּימֵי חַיֶּיהָ.

הִגִּיעָה הַשָּׁעָה לְהַגִּישׁ אֶת הַתִּקְרֹבֶת וּבַעֲלַת הַבַּיִת פָּנְתָה אֵלֶיהָ וְאָמְרָה:

״לְכִי הָבִיאִי אֶת הָרִבָּה לְהַמְתִּיק אֶת בּוֹאוֹ שֶׁל בֶּן אָחִיךְ!״ (מִנְהַג יְהוּדֵי סְפָרַד הוּא לְקַבֵּל פְּנֵי אוֹרֵחַ בְּכוֹס מַשְׁקֶה צוֹנֵן וּבְכַפִּית רִבָּה מַעֲשֵׂה בַּיִת. רִבָּה נִקְרֵאת בְּסְפָרַדִּית ׳דוּלְסֶה׳ וְהַגְּשָׁתָהּ לָאוֹרֵחַ נִקְרֵאת אַדוּלְסַאר – ׳הַמְתָּקָה׳).

בַּת הַמֶּלֶךְ הָלְכָה לְהָבִיא אֶת הַמַּגָּשׁ, וּכְשֶׁנִּכְנְסָה לַחֶדֶר הֵשִׂימָה עֵצְמָהּ כְּאִלּוּ מָעֲדָה וְשָׁפְכָה אֶת תֹּכֶן הַכּוֹס עַל הָרִצְפָּה.

בַּעֲלַת־הַבַּיִת הֶחֱלָה לִגְעֹר בָּהּ בְּזַעַם:

״מַה זֶּה, שְׁלוּמִיאֵלִית שֶׁכְּמוֹתֵךְ. אֵיזוֹ מִין מְשָׁרֶתֶת מָצָאתִי לִי. פַּעַם בַּשָּׁנָה בָּא לְכָאן בֶּן אָחִי לְבַקְּרֵנִי וְאַתְּ עוֹשָׂה דָּבָר

כָּזֶה. אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשֶׁת?!״

שָׁמַע בֶּן הַמֶּלֶךְ כָּל זֹאת וּמִהֵר לְהַחֲלִיץ לַהֲגַנְתָּהּ:

״דּוֹדָתִי, מָה אַתְּ שָׂחָה? וְכִי מַה קָּרָה לָךְ, מַה הִיא אַשְׁמָה הַמִּסְכֵּנָה? זֶה דָּבָר שֶׁעָלוּל לִקְרוֹת לְכָל אֶחָד. לֹא נוֹרָא. לֹא נִגְרַם שׁוּם נֶזֶק וַאֲנִי לֹא נִפְגַּעְתִּי! אַל תִּצְעֲקִי עָלֶיהָ.״

בַּעֲלַת־הַבַּיִת וּבַת הַמֶּלֶךְ הֶחֱלִיפוּ בֵּינֵיהֶן מַבָּטִים לְאוֹת שֶׁהִנֵּה תְּכְנִיתָן מַצְלִיחָה. שָׁלְחָה בַּעֲלַת־הַבַּיִת אֶת הַמְשָׁרֶתֶת לְהָבִיא מַגָּשׁ חָדָשׁ, וּבֵינְתַיִם פָּנְתָה לְבֶן אָחִיהָ וְאָמְרָה לוֹ:

״מָה הָעִנְיָנִים? הַבְּחוּרָה מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינֶיךָ?״

״הִיא יְפֵהפִיָּה,״ הֵשִׁיב הַנָּסִיךְ, ״הִתְאַהַבְתִּי בָּהּ מִמַּבָּט רִאשׁוֹן.״

״הָאֱמֶת הִיא,״ אָמְרָה בַּעֲלַת־הַבַּיִת, ״שִׁוּוהִי בִּתּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ אִיסְטַנְבּוּל וְגַם אַתָּה מָצָאתָ חֵן בְּעֵינֶיהָ.״

״אֲנִי מַרְגִּישׁ שִׁוּוהִי הַנַּעֲרָה שֶׁזִּמֵּן לִי גּוֹרָלִי. רְצוֹנִי לְשָׂאתָהּ לְאִשָּׁה.״ אָמַר הַנָּסִיךְ. אַךְ הוּא לֹא זָכַר כְּלָל אֶת מִכְתְּבֵי הַסֵּרוּב שֶׁשָּׁלַח בִּזְמַנּוֹ לְאָבִיהָ.

בַּעֲלַת־הַבַּיִת לֹא הִתְמַהְמְהָה. מִיָּד פָּקְדָה לַעֲרֹךְ אֶת כָּל הַהֲכָנוֹת לַחֲתֻנָּה. הִזְמִינָה אוֹרְחִים, קִשְׁטָה אֶת הַבַּיִת וְצִוְּתָה עַל הַמְשָׁרְתִים לְהָכִין אֶת שֻׁלְחַן הַסְּעֻדָּה. הֶעֱמִידוּ חֻפָּה, וּבַת הַמֶּלֶךְ נִשְׂאָה לִבְנוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הֹדּוּ.

בְּלֵיל הַכְּלוּלוֹת, כַּאֲשֶׁר נִכְנְסָה לַחֶדֶר, עָנְדָה לְצַוָּארָהּ אֶת מַחֲרֹזֶת הָעִנְבָּר, מַתְּנָתוֹ שֶׁל בֶּן הַמֶּלֶךְ, וְאֶת הָאוֹלָר הִנִּיחָה עַל הַשִּׁדָּה שֶׁלְּצַד הַמִּטָּה.

כַּאֲשֶׁר נִכְנַס הַנָּסִיךְ לַחֶדֶר הֻפְתַּע לִרְאוֹת אֶת אוֹלַר הַזָּהָב:

״מַה זֶּה?! זֶהוּ אוֹלָרִי! כֵּיצַד הִתְגַּלְגֵּל לְכָאן?!״

הִפְשִׁיל הַנָּסִיךְ אֶת צְעִיפָהּ שֶׁל הַכַּלָּה וְהִנֵּה עַל חָזֶהָ נָחָה מַחֲרֹזֶת הָעִנְבָּר הַיְקָרָה.

״זוֹהִי הַמַּחֲרֹזֶת שֶׁלִּי!״ אָמַר בְּהַפְתָּעָה, ״אֵיךְ הִגִּיעָה הַמַּחֲרֹזֶת לְיָדַיִךְ?״

הֵשִׁיבָה הַנְּסִיכָה:

"הָאוֹלָר וְהַמַּחֲרֹזֶת הֵם רְכוּשִׁי!"
עַל מִשְׁכָּבִי לֹא נַחְתִּי, תַּפּוּחַ לֹא קִלַּפְתִּי,
הַמַּחֲרֹזֶת לֹא הָיְתָה לִי שַׁעֲשׁוּעַ וּמִשְׂחָק,
וְזִכְרוֹנְךָ מִלִּבִּי לֹא נִמְחַק.
אֶת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּי
וְאֶת אֲהוּבִי מָצָאתִי!"

כְּשֶׁשָּׁמַע הַנָּסִיךְ אֶת דְּבָרֶיהָ, מִיָּד נִזְכַּר בְּכָל הַפָּרָשָׁה וְאָמַר:

"הַיָּזְמָה וְהַגּוֹרָל חָבְרוּ יַחְדָּו, וְאֵין לִי מַזָּל אַחֵר חוּץ מִמֵּךְ!"

נִשְּׁאוּ זֶה לָזֶה וְרָאוּ אַךְ טוֹב וְנַחַת.
הֵם בֵּרְכוּ בְּאֹשֶׁר וָחֵן וַאֲנַחְנוּ גַּם כֵּן.
לָהֶם זָהָב וְהַצְלָחָה וְלָנוּ רֵוַח וְהַצָּלָה.